

Římský velitel

V domě římského vojáka bylo veškeré pohodlí. Jídlo bylo chutné a víno výtečné. Vyprávěl jsem veliteli, jak jsem se stal křesťanem a také všechno, co se mi přihodilo na cestě. „A kdy ses stal křesťanem ty?“ zeptal jsem se velitele po chvíli. Překvapilo ho to. Zmlkl a chvíli přemýšlel. Snad o tom, zda mi důvěřuje natolik, že mi může svěřit svůj příběh. Napjatě jsem čekal. Voják pak zvedl hlavu a začal vyprávět:

„Křesťanem jsem už dlouho. Je to díky mému otci. Byl také římský voják a od něj jsem se dověděl všechno o válce a boji a také o tom, co to znamená být křesťanem. Měl totiž službu, když Ježíše přibíjeli na kříž.“ Voják se odmlčel, jako by musel sbírat sílu k dalšímu vyprávění. „Samozřejmě to nebylo první ukřižování, u kterého můj otec byl, ale jako zkušený voják poznal, že zemřel někdo, kdo nebyl zločinec. To on tenkrát hlasitě vykřikl: *„Tento člověk byl vskutku spravedlivý.“* (L 23,47)

Ježíšova smrt a to, co se pak stalo, změnilo jeho život i život celé naší rodiny. Jsem na to hrdý!“ Vojákovy oči se v tu chvíli leskly.

„Nevíš náhodou, kde se Ježíš narodil?“ zeptal jsem se s nadějí. Voják chvíli přemýšlel a pak řekl: „My, Římané, pravidelně provádíme sčítání obyvatel. Také v roce, kdy se Ježíš narodil, se jedno takové sčítání konalo. Josef a Marie se určitě museli přihlásit na některém místě, kde úředníci zapisovali. Všechny sčítací listiny jsou, jestli se nemýlím, uloženy v Caesareji.“

„Tak to je konec!“ řekl jsem. Dostat se do Caesareje bylo nemožné. Cesta byla příliš daleká. Vtom se voják postavil: „Ano. To by snad šlo...“ „Co myslíš?“ zeptal jsem se udiveně.

„V Jeruzalémě bydlí jeden starý úředník. Jmenuje se Kornélius. Pochází z Caesareje a myslím, že ty listiny měl na starosti právě on. Mohl by něco vědět. Najdeš ho v kasárnách v horní části města.“ Hned zítra se za ním vydám.